

Bu sayımızda yine bir öykü yazmanızı istiyoruz. Bize göndereceğiniz öykülerden birini ya da birkaçını seçerek Mart 2003 sayımızda yayımlayacağız. İlk olarak bu resmi inceleyin. Gördükleriniz neler düşündürüyor? Bunları bir öyküye dönüştürebilir misiniz? Şimdi yapmanız gereken, tasarladığınız öyküyü en güzel yazınızla bir kâğıda aktarıp bize göndermek.

A d r e s
Bilim Çocuk Dergisi PK 156 06100 Kavaklıdere Ankara

Öyküleriniz Şiirleriniz

İçimdeki Dost

O gece çok heyecanlıyım. Bilmediğim bir sevinç vardı içimde. Gece erkenden uyudum ve çok acayip bir rüya gördüm. Rüyam şöyleydi: "Gece uyuyan bir çocuğun odasına küçük bir kaplumbağa gelir. Çocuk, kendine güvenmeyen, içine kapanık bir çocuktur. Bunu anlayan kaplumbağa çocuğun yüzüne çıkar. Çocuk uyanır ve şaşkınlık içindedir. Daha sonra ilginç bir olay olur. Kaplumbağa konuşmaya başlar. Çocuk: 'Kimsin? Başka bir dünyadan mı geldin?' diye sorar. Kaplumbağa bir kahkaha atar: 'Ne başka bir dünyadan geldim, ne de sana zarar vermek isteyen biriym. Şimdi beni iyi dinle. Çok rahat olmalısın. Çirkin görünebilirim. Fakat sana zarar vermem. Şimdi seninle küçük bir gezinti yapacağız. Bu gezide sen ve ben bir bedende olacağız. Bedenin yine seninki gibi olacak. Ben de senin içinde bir yerlerde olup sana yardım edeceğim. Senin dışa dönük ve kendine güvenen bir insan olmanı sağlayacağım.' Daha sonra gezintiye çıkarlar ve kaplumbağanın dedikleri bir bir çıkar. Aradan yıllar geçmiştir ve çocuk artık kendine güvenen, dışa dönük bir genç haline gelmiştir. Kaplumbağa bir gün şöyle der: 'Bak küçüğüm; beni artık ormandaki yaprakların arasına başka bir çocuğa yardım etmem için serbest bırakmalısın. Çünkü, artık senin bana ihtiyacın yok.' Genç, üzüntü içinde ormana doğru yol alır. Kaplumbağasına teşekkür eder ve onu yaprakların arasına bırakır. Daha sonra hızlı adımlarla oradan ayrılır."

Sizce de güzel bir rüya değil mi? Keşke hepimizin, içimizde yaşayan bir kaplumbağası olsa...

Doğa ve Kaplumbağa

Bu yaz tatilden dönüyorduk. Babam çok yorulmuştu. Biz de acıkmıştık. Yol kenarında bir orman gördük. Babam burada dinlenebileceğimizi söyledi. Bizim de hoşumuza gitmişti. Arabayı gölgede bıraktık. Çeşmenin yanında çimlere oturduk. Kuşlar cıvı cıvı ötüyordu. Ormanın serin havası yol yorgunluğumuzu almıştı. Yanımızdaki yemekleri yedik. Bu temiz havada biraz gezmek istedik. Ağaçların kuruyan yaprakları yerlere dökülmüştü. Yaprakların arasında karıncalar yürüyordu. Bu sırada ağır ağır ilerleyen bir kaplumbağa gördük. İlk kez bir kaplumbağa görüyordum. Biraz incelemek istedim. Kabuğunu sanki bir ressam çizmişti. Renkleri harikaydı. Keşke konuşabilseydi, bana neler anlatırdı acaba? Bir an onu yanıma almak istedim. Ona güzel bir yuva yapmak, sevdiği yiyeceklerden vermek istedim. Ama düşündüm ki, onun evi ormandı. Bizim yaşadığımız ev ona uygun değildi. Diğer canlılarla beraber ormanda uyum içinde yaşamını sürdürmeliydi. Çünkü, ben de yaşadığım çevreden, ailemden ayrılmak istemem. Bu nedenle onu kendi dünyasına bırakıp yürümeye devam ettik. Bir de ne görelim. Söndürülmemiş bir piknik ateşi yavaş yavaş yerdeki kuru yaprakları tutuşturuyordu. Babam üzerine toprak atmamızı söyledi. Çeşmeden su taşıyarak ateşi söndürdük. Çok korkmuştuk. Neyse ki ateşi erken görebiliştik. Bir an ormanın yandığını düşündüm. Ne büyük bir felaket olacaktı. Hem orman yok olacak hem de kaplumbağa ve kuşlar, diğer canlılar yanacaktı. Kaçabilenlerse yuvasız kalacaktı. Yoldan geçen insanların dinleneceği gölge bir yer bile kalmayacaktı. Düşüncesi bile korkunçtu. Bu yangını önceden görüp engelleyebilmiştik; ya diğerleri? Bütün bunların nedeni dikkatsizlikti. Bence kimse diğer canlıların evini ve yaşadığı çevreyi yok etmemeli. Ben ve benim gibi çocukların bu doğa harikası kaplumbağayı görmeye hakkı yok mu, ne dersiniz?

Murat Barış Can

S. Selin Ergül

Suphi Koyuncuoğlu İÖO/7-D/Bornova/İzmir

Bahçelievler Gazi İÖO/4-C/Adapazarı